

Az I. rész tartalmából

Az első könyvben Zöldfülű manócska megismerkedik az erdő lakóival, a mindig kíváncsi és önbizalommal teli Mókussal, a kissé körülményes, de jó szándékú Vadkan Vendellel, Vakond komával, a híres Vakond Valdemár leszármazottjával és még számos erdőlakóval. A Templom egere mesél neki az emberekről és elmerészkedik a faluba is, hogy megismerje a kissé kótyagos Pali bácsit, akivel jó barátok lesznek, és aki nagyapjául fogadja Mackó komát. Manócska Mókussal meglátogatja a Táltos segítségével a régi manóiskoláját Manóföldön és az elődjét, Manók Manóbölcset is, aki már régen visszavonult az Óperenciás tengeren túli, de még az üveghegyen inneni barlangjába. Manók Manóbölcse barlangjánál megszerzi Manócska a varázspálcáját, ami kiegészíti a tudóskönyvét és a varázsgömbjét, amit a manóiskolában adnak majd neki, az erdei munkája elismeréseképpen. Találkozik egy régi manóbarátjával, aki egy varázssital túlادagolás miatt beleragad a fonákság állapotába és Fonákmanó néven bolyong a világban. Manócska varázssitalt készít, amivel nem csak Fonákmanónak, hanem egy csintalan koboldnak is segít megjavulni, izgalmas kalandokat átélve a koboldtanyán, ahová a hétmérföldes csizma viszi el, de a láthatatlanná tévő sipka nélkül, bizony nem járt volna sikerrel. A varázsszerek és a láthatatlanná tévő sipka felkelti a mindig kíváncsi Mókus érdeklődését és ebből komoly bonyodalmak származnak, amíg Manócska Manóföldön vesz részt a tündérekkel közös ünnepségen. Itt ismerkedik meg Tündérkével, akit onnantól nem is tud elfelejteni, s csak arra vár, hogy mikor találkozhat vele újra. De még előtte elhatározza, hogy meglátogatja a törpéket a földalatti birodalmukban, ahová már emberemlékezet óta nem léphetett be senki Vakond Valdemár szerencsés utazását leszámítva. De a törpékről majd a második részben lesz szó.